கடைசியாகமனிதர்கள்மலர்களாய்தெரிகிறார்கள்

அப்படியொருபாடல்
கேட்கிறதுதெருவில்...
கடைசியாகமனிதர்கள்
தெரிகிறார்கள்மலர்களாய்

பட்டைகளைஇழந்தனர்
காவலர்கள், ஆயுதங்களையும்
சீருடைகளையும்சிதைக்கிறது
ராணுவம்
சிறைச்சாலைகளுக்குஅல்லது
செய்தித்தாள்களுக்குஅல்லது
பைத்தியமனைக்குஅல்லது
கதவுகளில்பூட்டுக்களுக்கு
தேவையில்லாமல்போய்விட்டது

எனதுவாசல்அவசரமாக
நுழைந்தபெண்
என்னைவாங்கிக்கொள்
என்னைக்காதலி
எனகூவுகிறாள்
இரவுஉணவிற்குபின்
கொள்ளும்ஒருபுகைப்பானைப்
போலஅழகாய்இருக்கிறாள்அவள்
நான்அவளைஎடுத்துக்கொள்கிறேன்

அனால்அவள்அகன்றதும்ஒருஆயாசம்
நான்கதவைமூடுகிறேன்
மேசைக்கருகில்சென்றுஇழுப்பறையில்
இருந்ததுப்பாய்க்கியைஎடுக்கிறேன்
அதுதனக்கானபிரத்தியேக
காதலைக்கொண்டுள்ளது

காதல்காதல்காதல்
தெருக்களில்பாடுகிறதுகூட்டம்
நான்சாளரஆடியில்சுடுகிறேன்
எனதுமுகம்மற்றும்தோள்வழியாக

பனிரெண்டுவயதுபையனாக
தாடைமுடியுடன்ஒருமூத்தமனிதனாக
லைலக்*போன்றஅழகியஇளம்பெண்ணாக
அடைகிறேன்நான்

கூட்டம்நிறுத்துகிறதுபாடுவதை
என்னைப்பார்க்கிறது
உடைந்தசாளரத்தின்அருகில்நிற்கிறேன்
எனதுமுகத்தின்மீதுகசிகிறதுகுருதி

"இது..."
நான்சொல்கிறேன்அவர்களைப்பார்த்து
"எனதுவறுமைக்குஎதிராக...
இதுசுதந்திரத்திற்காக...

காதலுக்காகஇல்லை…"

யாரோசொல்கிறார்கள்:
தனிமையில்விடுங்கள்அவனை…
பைத்தியக்காரன்நீண்டகாலமாக
மோசமானவாழ்வைவாழ்கிறான்

நான்சமயலறைக்குள்சென்றுஅமர்கிறேன்
கோப்பையில்விஸ்க்கியைஊற்றுகிறேன்
அந்தகூட்டம்மறுத்தளித்தஒருவிசயம்
அல்லதுஒருசெயல்அல்லதுநம்பிக்கைதான்
உண்மையின்ஒற்றைவிளக்கம்என
தீர்மானிக்கிறேன் (அவைமாறும்)

கதவுதட்டப்படுகிறது
மீண்டும்அதேபெண்.
அவள்அழகானவள்
தோட்டத்தில்காணக்கிடைக்கும்
கொழுத்தபச்சைத்தவளைபோல
என்னிடம்மீதமிருந்தஇரண்டு
தோட்டாக்களையும்பயன்படுத்தினேன்

காற்றில்மேகங்கள்
வேறுஎதுவுமில்லை
காற்றில்மழை
வேறுஎதுவும்இல்லை
பொருளைஉணர்ந்துகொள்வதற்கு
ஒவ்வொருமனிதனின்வாழ்வும்
மிகக்குறுகியது
ஏறக்குறையஅனைத்து
புத்தகங்களும்குப்பை

நான்அமர்ந்துஅவர்களின்
பாடல்களைகேட்கிறேன்
நான்அமர்ந்துஅவர்களைக்
கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறேன்

நிமிடம்

என்மனைவியிடம்சொல்கிறேன்:
‘ நான்அடுத்தநிமிடத்திற்காகஎப்பொழுதும்போராடுகிறேன்…’
நான்எவ்வளவுதவறுதலானவன்என்றுசொல்லத்தொடங்குகிறாள்.
தங்களதுகணவன்களைநம்பாதஒருவழிமாதிரியைக்
கைக்கொண்டிருக்கிறார்கள்மனைவிகள்.
அடுத்தநிமிடம்என்பதுமிகஅச்சம்தரக்கூடியஒன்று
பால்யத்திலிருந்தேஅந்தஒன்றுக்காகநான்போராடுகிறேன்

தொடர்ந்துபோராடிவருகிறேன்
ஒருபோதும்அலுப்பில்லைஅல்லதுஒரு’அடுத்துஎன்ன’
என்றஒருதொலைதல்இருந்ததில்லை
நான்எதுவும்செய்யாதுஇருக்கும்போதுகூட
எனதுநேரத்தைஉபயோகிக்கிறேன்
மக்கள்எதற்காகபூங்காகளுக்குசெல்கிறார்கள்அல்லது
திரைப்படங்களுக்குஅல்லதுதொலைக்காட்சிக்குமுன்னால்அமர்கிறார்கள்
அல்லதுகுறுக்கெழுத்துப்புதிர்விளையாடுகிறார்கள்
அல்லதுசுற்றுலாவுக்குஅல்லதுஉறவினர்வீடுகளுக்கு
அல்லதுஒருபயணம்அல்லது

அவர்கள்செய்யும்செயல்கள்எனக்குஅப்பாற்பட்டது

அவர்கள்நிமிடங்களைமணித்துளிகளைதினங்களை
வாழ்நாட்காலங்களைக்காயப்படுத்துகிறார்கள்
நான்எனதுநேரத்தைஉணர்ந்துகொள்வதற்காகபோராடுகிறேன்
அதற்காகநான்தளர்வாகஒருமணிநேரம்விலகிவிடமுடியாது
எனஅர்த்தமில்லைமாறாகஅதுஎனதுதேர்வாகஇருக்கவேண்டும்

ஒவ்வொருநிமிடத்திற்குமானபோராட்டம்என்பதுஉனக்குள்
என்னசாத்தியம்என்பதற்காகஇருக்கவேண்டும்
பின்புஉனதுவாழ்க்கையும்உனதுமரணமும்அவர்களைப்போல்
இருக்காதுஅவர்களைப்போல்இல்லாமல்
நீபிழைப்பாய்ஒவ்வொருநிமிடமும்.

ஒருதொன்மக்காதல்

எங்கள்வயதுநினைவில்லைஎனக்கு
ஐந்திற்கும்ஏழிற்கும்இடையிலிருக்கலாம்
எனதுபக்கத்துவீட்டுபெண்
அவள்பெயர்கூடநினைவிருக்கிறது: லிலாஜேன்
ஒவ்வொருநாளும்அவள்அதைச்செய்வாள்
தினமும்ஒருமுறை; என்னைக்கேட்பாள்:
நீஆயத்தமாய்இருக்கிறாயா?
நான்ஆம்என்றுதலையசைப்பேன்
அவள்தனதுபாவாடையைதூக்கி
அவளதுஉள்ளாடையைக்காட்டுவாள்
தினமும்அதுவேறுநிறமாகஇருக்கும்

பலபதின்மங்களுக்குபிறகுஒருவாறாகஅவள்என்னைக்கண்டாள்
அவளதுகாதலனுடன்வந்திருந்தாள்
அவன்ஒருபுகைப்பானைபிடித்தபடி
அவன்எனதுபுத்தகங்களைப்படிப்பவனாகவும்இருந்தான்
அவள்தனதுநீண்டஅழகானகால்களைத்தூக்கினாள்
ஆனால்அந்தஉயரத்தில்அவளதுஉள்ளாடையைப்பார்க்கஇயலவில்லை
அவர்கள்கிளம்பஆயத்தமானபோதுஅவளைஅணைத்தும்
அவளதுகாதலனுடன்கைகுலுக்கியும்அனுப்பினேன்
பிறகுஅவனைஅல்லதுஅவளைஅல்லதுஅவளதுஉள்ளாடையை
ஒருபோதும்பார்க்கவில்லை.

எனக்கும்பிடிக்கும்விட்டத்தைப்பார்க்க.

தெருக்களில்காவலர்கள்இருந்தார்கள்
மேகத்தில்தேவதைகளும்
காலையிலிருந்துமாலைவரை
பட்டாடைகளுடன்ஓட்டுகிறார்கள்குதிரைவீரர்கள்
பிற்பகலுக்கும்இணையாக
கிழக்குகன்சாஸ்நகரில்
நொண்டிநாய்களும்திரிகின்றன
யூஜினிலும்ஓரிகனிலும்ரத்தக்காட்டேரிகள்
மேலும்இரட்டைநகரில்ஒருநீண்டநடை
ஒருகோப்பைநீருக்காக
நான்ஏஞ்சலாவிற்குஉண்மையில்எழுதநினைத்தேன்
அனைத்திற்கும்நன்றிசொல்லி
ஏனென்றால்உண்மையில்விரும்பினேன்
அவளதுசெயல்களை
அவள்படிகட்டுச்சரிவில்துணியைபோட்டவிதத்தை
அவளின்மூலிகைத்தேனீரை
குளியலறையில்கிடந்தபச்சைநிறதுணிகளை
அவளதுபடுக்கையறைஅமைப்பை
அவள்வைத்திருந்தவிவால்டியின்தொகுப்பை

ஆனால்எழுதவில்லை
நான்நினைக்கிறேன்நான்நினைத்ததைவிடகுரூரமானவென.

ரசம், பிரபஞ்சம்மற்றும்கண்ணீர்

சிலபைத்தியக்காரப்பெண்களைஎனக்குத்தெரியும்
அவற்றில்ஆனாதான்மிகவிசித்திரமானவள்
அவர்கள்விசித்திரமாகத்தெரிந்தாலும்
இடங்களிலும்அவர்கள்கொண்டிருக்கும்உடம்பிலும்
நன்றானவர்கள்தான்
ஆனாஎப்பொழுதும்சீனஆண்களுடன்வசித்தாள்
அனால்அவர்களைஒருபோதும்நாம்காணவியலாது
என்பதுதான்பயமளிக்கக்கூடியஒன்று
சீனர்களைப்பார்த்துமாஃபியாகூடபயக்கும்

'ட்ராகன்எங்கே, பாப்பா...?'
''பாதகமில்லை..அவனுக்குநீபிரச்சனைஇல்லைஎன்றுதெரியும்...''
" நிஜமாகவா... அவர்கள்அதைஉன்னுள்எப்போதுதிணிப்பார்கள்...
அனேகமாகநீஅதைமறந்துவிட்டிருக்கவேண்டும்..."
" நீபிரச்சனைஇல்லைஎன்றுஅவர்களிடம்சொல்லிவிட்டேன்...
அதுதான்அவர்களுக்கும்தேவை..."

விசித்திரமானமணம்ஆனாவிற்கு
அவளிடம்அனைத்துவகையானபடங்களும்
வினோதமானபுத்தகங்களும்இருந்தன
அவள்எப்போதும்கடவுளிடம்பேசிக்கொண்டிருந்தாள்
அவளுக்கும்கடவுளுக்கும்நேரடிஇணைப்புஇருந்தது

அவள்என்னிடம்சொன்னாள்: நீகடவுளால்தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுவிட்டாய்
"சரிபாப்பா ... பிறகென்னவாசெய்யலாம்அதை..."
"இப்பொழுதுஇல்லை... நான்செய்யும்சிறப்புரசத்தைநீகுடிக்கவேண்டும்..."
"சிறப்புரசம்?"
''ஆமா... அதைநீகுடித்தால்பூமி, சூரியன்பிரபஞ்சம்ஆகியவற்றின்
அனைத்துசக்திகளும்உன்னுள்எழும்..."

நான்அவள்செய்தரசத்தைக்குடித்தேன்.
உண்மையில்அதன்ருசியில்பாதகமேதுமில்லை
சிறிதுதுவர்ப்புஎன்றாலும்அவள்அதில்எதைஇட்டாள்
என்றுதெரியவில்லைஎன்றாலும்அனைத்தையும்நான்
குடித்துவிட்டேன்.

"என்னைநான்ஒருஇரும்புமனிதனாகஉணர்கிறேன்..."
'' நீசக்திகளைப்பெற்றுவிட்டாய்..." அவள்மேலும்சொன்னாள்:
கடவுளர்உன்னால்பெருமைகொள்வர்..."

நீண்டநாற்காலிமெத்தையில்அவளைஅணைத்துக்கொண்டேன்
தளர்ந்தஆரஞ்சுநிரகவுனில்பெண்எருதைக்
கொல்வதற்குபோதுமானவளாகஇருக்கிறாள்.

"நான்பாரிஸில்ஒருவிடுதியில்தங்கியிருக்கிறேன்…" என்றாள்:
"அவர்களெல்லொரிடமும்நான்உறவுகொள்கிறேன்… ப்ருவொஉடன்,
மொத்தகுழுவினருடனும்… லிஸ்தெருவில்வசிக்கும்பௌண்டையும்தெரியும்…"
"எஸ்றாஉடன் ?"
"மற்றவர்களையும்விடஅதிகமாக…"
""
"தொடங்கு…" சிரிக்கிறாள்.

அதுஒருநல்லரசம். பாரீஸ்பையன்களுக்கும்
எஸ்றாவிற்கும்தெரிந்தகுதிரைஅவள்.
முடித்துக்கொண்டேன்.

குளியலறையில்இருந்துஅவள்வெளியேவரும்போது
அவள்கையில்ஒருபோத்தல்இருந்தது
அதிலிருந்ததிரவத்தைஎன்மீதுதெளித்தாள்.

"என்னஇது…"
"கடவுளின்கண்ணீர்…"
"கடவுளின்கண்ணீரா?
"ஆமா… கடவுளின்கண்ணீர்…"

அவள்தெளித்துமுடிக்கும்வரைகிடந்தேன்.
பிறகுஎழுந்துஉடையைஅணிந்தேன்.

"மீண்டும்எப்போதுபார்க்கலாம்…"
"இன்னும்இரண்டுமணிநேரத்தில்… அல்லதுநாளைக்கு…"
நான்கதவைநோக்கிநடந்தேன். அவள்சொன்னாள்:
நீகவிதையைப்போலநடக்கிறாய்.
"இரண்டுமணிநேரத்தில்சந்திப்போம்…"
கதவுமூடிக்கொண்டது.

இந்தநவீனகாலத்தில்ஒருமனிதன்
இவளைப்போன்றஒருத்திக்காக
என்னவெல்லாம்செய்யலாம்என்பது
கடும்சந்தேகத்திற்குறியது.